

اتحاد زنان آزادیخواه

طرح کاهش ساعات کار زنان

“ارمغان” رژیم جمهوری اسلامی به زنان زحمتکش ایران در آستانه روز جهانی کارگر

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۹ - ۲ می ۲۰۱۰

امسال در آستانه روز جهانی کارگر، زنان زحمتکش ایران از طرف رژیم حافظ منافع سیستم سرمایه داری یعنی جمهوری اسلامی، با دسیسه طرح “کاهش ساعات کار زنان” روبرو هستند. در صورت به اجرا در آمدن این طرح، ساعات کار زنان شاغل و متاهل از ۴۴ ساعت به ۳۶ ساعت کاهش می یابد. این طرح در شرایطی مطرح میشود که حقوق اکثر زنان زحمتکش ایران که در بسیاری موارد تنها سرپرست خانواده می باشند و مجبور هستند برای تهیه ابتدایی ترین مایحتاج زندگی خود و فرزندان شان چند شغل داشته باشند، اکثر اوقات حتی به ۲۰۰ هزار تومان هم نمی رسد. اخیراً نیز شورای عالی کار، میزان حداقل دستمزد کارگران را ۳۰۳ هزار تومان تعیین کرد. حال اگر این مبلغ را با رقمی که خود رژیم در ارتباط با خط فقر اعلام کرده مقایسه کنیم (جمهوری اسلامی خط فقر را حدود ۹۰۰ هزار تومان در ماه اعلام کرده است)، آن گاه تصویر روشن تری از درجه فقر و فلاکت خانواده های کارگری و زنان کارگر و زحمتکش به دست خواهد آمد.

این طرح زن ستیزانه و ضد کارگری رژیم در شرایطی مطرح شده است که فقر و بیکاری در جامعه ایران بیداد می کند، تا آن جا که بر طبق آمار دولتی، سالانه بیش از ۲۰۰ هزار نفر به خیل بیکاران افزوده میشوند. طرح کاهش ساعات کار زنان، یکی از آخرین طرح هایی است که به بهانه مضحک “منافع خانواده” از سوی دولت ضد کارگری جمهوری اسلامی عنوان شده است! دلیلی که آن ها برای این طرح خود ارائه داده اند این است که گویا با کاهش ساعات کار زنان، آن ها وقت بیشتری برای فرزندان خود خواهند داشت و گویا از این طریق کانون خانواده گرم نگاه خواهد شد. اما باید از این جانبداران حامی سرمایه پرسید، وقتی که مادری نمی تواند شکم فرزند خود را سیر کند و باید شاهد رنج و گرسنگی و فرو دستی و بی خانمانی جگر گوشه هایش باشد، وقتی مادری خوراک شب فرزندان را در زباله دان های شما سرمایه داران زالو صفت جستجو می کند، چه وقتی را قرار است با فرزندان صرف کند که موجب پرورش و رشد آن ها شود؟ چگونه در شرایط فقری که شما پابوسان سرمایه با وجود این همه ثروت در جامعه بر

زنان زحمتکش ایران تحمیل کرده اید قرار است پیوند های خانوادگی ایجاد شوند؟ و یک زن زحمتکش به عنوان مادر چه گونه قرار است "نهاد خانواده" را گرم نگه دارد؟

اگر به نتایجی که این طرح در عمل یعنی در زندگی واقعی، برای خانواده های کارگری به بار می آورد توجه کنیم می بینیم که رژیم با کاهش ساعات کار زنان، در واقعیت زنان زحمتکش بیشتری را از همان مقدار ناچیز درآمدی که امروز با هزار رنج و زحمت بدست می آورند، محروم می سازد و از این طریق خانواده های کارگری بیشتری را در معرض فقر و نابودی قرار میدهد. با توجه به این که به علت تورم و گرانی سرسام آور و پایین بودن سطح حقوق کارگران، در یک خانواده کارگری با حقوق یک نفر، هزینه های سنگین زندگی تامین نمی شوند و اغلب در این خانواده ها زن و مرد با کار خویش معاش بخور و نمیری را برای خود و فرزندان شان تهیه می کنند. واضح است که با کاهش ساعات کار زنان، چنین خانواده هایی از همان حد اقل درآمد بسیار ناچیزی که امروزه بدست می آورند نیز محروم خواهند شد. با در نظر گرفتن این واقعیت، واضح است که طرح اخیر رژیم برای زنان زحمتکشی که سرپرستی خانواده خود را به عهده دارند، فاجعه آفرین خواهد بود. در همین رابطه به راحتی می توان ستم مضاعف بر زنان کارگر را نیز با آشکاری هر چه بیشتری مشاهده نمود.

طرح کاهش ساعات کار زنان، یکی از شیوه های ضد کارگری رژیم جمهوری اسلامی برای مقابله با بحران سرمایه داری حاکم بر جامعه و ورشکستگی اقتصادی است. همان طور که می دانیم زنان اولین قربانیان سیستم سرمایه داری در مواقع بحران های این سیستم هستند و جمهوری اسلامی نیز مثل هر رژیم مدافع سیستم سرمایه داری، برای خدمت به این سیستم، زنان را قبل از مردان در طرح های اخراج از کار و بیکار سازی های خود قرار داده و همواره کوشیده است که به بهانه های مختلف زنان را خانه نشین سازد.

شرایط ظالمانه اقتصادی که بر جامعه ایران حاکم است، میلیون ها زن کارگر و خانواده های کارگری را در چنگال فقر و تهیدستی اسیر کرده است. در چنین شرایطی، شرکت عظیم زنان ایران در جریان خیزش های بزرگ ماه های اخیر که تبلور خشم آنان از پایمال شدن ابتدائی ترین حقوق انسانی اشان بود، امری کاملاً قابل درک می باشد. واقعیت این است که کل طبقه کارگر ایران تضادش با کلیت سیستم سرمایه داری ایران آشتی ناپذیر است و هیچ منافع مشترکی با هیچ یک از جناح های حکومتی ندارد و نمیتواند داشته باشد. در این میان مسلماً زنان

کارگر به دلیل ستم مضاعفی که بر آنان اعمال می شود دلایل بیشتری برای مبارزه با رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی دارند.

امروزه بیش از هر وقت دیگری ، ضرورت سرنگونی جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری حاکم که زندگی و حیات کارگران را به سیاهی و تباهی کشانده ، با برجستگی هرچه بیشتری در مقابل طبقه کارگر قرار داده شده است. تنها راه نجات جامعه ، انقلابی با رهبری کارگران انقلابی جهت نابودی وضع ظالمانه موجود می باشد. انقلابی که در درجه اول با سرنگونی جمهوری اسلامی آغاز میگردد.

در شرایطی که بیکاری و تهیدستی در جامعه بیداد می کند ، بدون شک طرح "کاهش ساعات کار زنان" باعث فقر و فلاکت خانواده های کارگری بیشتری خواهد شد. این وظیفه همه نیروهای مبارز و آگاه است تا با افشای اهداف واقعی پشت این طرح ضد کارگری و زن ستیز جمهوری اسلامی، در دفاع از طبقه کارگر و به ویژه از زنان کارگر ایران ، آن را با شکست مواجه سازند.

جمهوری اسلامی ، با هر جناح و دسته ، نابود باید گردد.

روز جهانی کارگر 2010
اتحاد زنان آزادیخواه
Etehadazan@gmail.com